

Museum of American Indian

Capitol

bretskur at vera í – tað er sum at upp-liva ein bretskan bý.

Her eru fleiri standmyndir og parkir, og býurin virkar grønur at vera í. Tá ið vit koma framvið standmyndini av LaFayette, sum var franskur herovasti og leiðari fyri tí herdeild, sum stríddist saman við George Washington móti bretum, segði ferðleiðarin: Um hesin maðurin ikki hevði hjálpt okkum, so vóru vit øll bretar.

Hósdagin 17. juni

WASHINGTON, OG TÚRURIN AT FINNA HENDA BÝ

Túrurin til Washington gekk uttan trupulleikar, tó var onkur obstacle ella krúlla á vegnum, tí, at finna inn í sjálv-an býin var eitt sindur trupult.

Vit koma inn í tann partin av bý-num, sum kallast The Mall, sum er eitt øki við breiðum vegum og gøtum, grønum blettum og ikki minnst, er hetta staði, har alt tað federalað valdi í USA er savnað.

Tað sæðst væl á bygningunum, at dentur hevur verið lagdur á at skapa ein hábærðsligan høvuðsstað. Her er ørgrynna av statiligum bygningum, sum allir meira ella minni eru í klassiskum stíli. Kongressbygningurin er ein samling av grikskum og rómverskum byggistíli, og er hetta arbeiði sera væl í hondum greitt – alt er so gjøgnumført. Allir hinir bygningarnir, sum eru knýttir at stjórnini eru hábærsligir bygningar í klassiskum stíli og standa onki aftanfyri teir bygningar, tú sært á White Hall í London, har valdið í Bretlandi er savnað. Tú sært aftur her, hvar amerikanarar hava vent eyguni, tá teir vilja markera seg tjóðskaparlaga.

Whashington liggur í DC ella district of Columbia, og øki bleiv valgt av George Washington til at vera býar-

øki til høvuðsstaðin, og er tikið av statunum Maryland og Virginia.

Á vegnum suðureftir, vit eru nú í Virginia og koyra eftir vegi 95, fara vit av hesum vegi at finna innivist og bensin. Men sum vit koyra, koma vit av leið og vita ikki hvar vit eru, og myrkur var komið á okkum so tað var ikki lætt at kunna seg. At enda koyrdu vit inn í lítlan bý og funnu eina bensinstøð. Vit spurdu okkum fyri um teir á støðini kundu hjálpa okkum við bensini og at

finna ett hotel. Sum ein frelsandi eingil, kom ein fittur, eldri svartur gentlemaður at hjálpa okkum, og hann syrgdi fyrst fyri at vit fingi bensin, tí hetta var eitt sindur trupult við kortinum, og síðan bjóðaði hann sær at koyra framman fyri okkum at finna hotellið, og so bleiv gjørt. Vit komu inn á hotellið, aftaná at kurtheisliga at hava takka manninum fyri hansara hjálp – hann beyð »God be with you« og ynskti okkum góðan túr víðari.

Vit gistu uttanfyri býin Woodbridge á Marriot Hotel, tað staði tann svart maðurin vísti okkum... Tað er við vilja at eg siga svartur, tí tað er næstan ikki at skilja, at vit hvítu hava niðra tey svørtu bara tí tey eru svørt. Ótrúligt, at húðalitir kann hava ørkymla hvíta mannin so nógv – tí tá tú hevur tosað við fólk óansæð húðalit eina løtu, so hvørvur húðalitir og tað sanna menniskja vísir seg.

Glasarkitekturur